

Man fruktar det värsta av Ulf Nilsson

Jag är trött på grekerna...

Grekerna är världens falskspelare. De äter, dricker ouzo, flinar, tjafsar och sitter på fik. Jobbar gör de så lite som möjligt. I stället lever de på pengar - astronomiska summor! - som deras regering lånar av banker, pensions- bolag och internationella institutioner. Utan tvivel hjälper Du - ja, just Du! - till att subventionera grekerna, åtminstone indirekt. Dessutom är det likadant med portugiser, irländare, spanjorer och i någon mån italienare. Alla lever de över sina tillgångar och har ändå fräckheten att vilja ha bidrag från oss hårt arbetande, högskatteplågade knegare i andra länder. Alla ska helt enkelt ha lika, oavsett den egna insatsen...

Greklands regering klarade förtroendevotum i dagarna. Man vann, men förtroende - nej, tack!

OK, nu har jag skrivit av mig ilskan! Och fullt så enkelt är det ju inte. Det överväldigande flertalet greker (och portugiser, etc) är hederliga människor. Deras problem är att de politiker som styr skapat ett system där man köper - jag tvekar inte att använda ordet - väljarnas röster med hjälp av det ena bidraget efter det andra. Det kunde kallas korruption, men i stället talar vi om välfärden och jämlikheten. Med andra ord: demokrati, fast onekligen med skruv...

Enhetsvalutan, Euron, spelar en viktig roll i sammanhanget. Före Euron skulle Grekland ha svettat sig ur krisen med hjälp av en devalvering, alltså sänkt värdet på sin valuta, drachmer, så att exportprodukter blev billigare, men import dyrare. - Resultat: mindre pengar satsade på utländska varor, mindre - lyxkonsumtion, mer sparande, sundare finanser. Sverige devalverade stup i kvarten fram till att vi lät kronan flyta, alltså mer eller mindre automatiskt anpassa sig till världsmarknaden - ett system som funkade sen början på 90-talet...

För Grekland och de övriga krisländerna i Europa blir det fråga om att spara, strama upp - och betala tillbaka lån. Det kommer att svida, men alternativet är en konkurs som skulle sprida sig över Europa och världen, slå till bromsarna överallt och - i värsta fall - göra Euron mer eller mindre värdelös. Det kunde bli en repetition av 30-talets katastrofala inledning.

När detta skrivs har jag bilat genom Europa i några dagar. Det är lätt att konstatera att det är oro i luften och - framför allt - i medierna. Nyheter sprids i dag snabbare och bredare än någonsin förr. Det- samma gäller profetior och onda aningar.

Tidningar, radio och tv ger krisen enormt mycket utrymme och många kommentatorer fruktar det värsta. Detsamma gäller de politiska ledarna.

Man fruktar det värsta, men vet verkligen inte vad man ska göra för att komma undan. Under många, långa år har människor i Europa -till skillnad från Amerika - lärt sig att det är statens, läs regeringens, tjänstemännens, i "det allmännas" uppgift att se till att ingen lider nöd och alla har jobb. Eller i varje fall bidrag. Kollektiv och grupper står i centrum och individen bör helst rätta in sig i ledet - allting blir så mycket enklare om så sker. Dessutom slipper han/hon det hemska -ansvaret...

Vi lever gott, de flesta, men mycket tyder på att det är på lånad tid och förvisso på lånade pengar. Lika med: vi har att vänta skattehöjningar, åtstramning och hårdare tider - betydligt hårdare...

Av Ulf Nilson
ulf.nilson@expressen.se